

Vraag: Hoe leg je de bekende tekst in 2 Korinthiërs 5:21 uit?

In 2 Kor 5:21 staat:

“Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem” [NV51]

“God heeft hem die de zonde niet kende voor ons één gemaakt met de zonde, zodat wij door hem rechtvaardig voor God konden worden” [NBV]

Wat staat er?

Er staat letterlijk dat God Jezus '*zonde heeft gemaakt*' (StV). Dit is in onze oren een onmogelijke uitdrukking. Daarom voegen andere vertalingen iets toe, maar ook dan blijft het onhelder.

Vaak leest men er in, dat Jezus onze zondes Schuld op zich kreeg en onze straf er voor droeg zodat wij schuldvrij zijn. Maar staat dat er? Wat bedoelt Paulus?

Maakt de context helder waar het om gaat?

In 5:11,12 en 5:13-15 gaat het duidelijk over het nieuwe leven (= het helemaal leven voor God en niet meer voor onszelf of voor aardse belangen). Dat is de mentaliteit of gezindheid van Jezus. Die mentaliteit is nu ook in de gelovigen: ze verloochenen alle menselijke neigingen of verlangens, als die hen tot zonden zouden brengen.

'Niet mijn (menselijke) wil, maar Uw wil geschiede', was op het lijf van Jezus geschreven. Hij kruisigde zijn vlees gedurende zijn hele leven, waar dat maar nodig bleek. Dat kostte Hem moeite en strijd, maar steeds overwon Hij (bv bij de verzoeken in de woestijn). '*Liever honger lijden dan zondigen; liever m'n hand eraf of sterven dan zondigen*' – dat was de kern van zijn onderwijs en zijn leven. Hij leefde voor de gerechtigheid die hoort bij Gods Koninkrijk. Zo leeft Paulus nu ook.

Jezus werd één met ons (in een zondige wereld) - om ons één met Hem te maken (heilig).

Jezus werd echt een mens als wij. Ook Hij was gevoelig voor verleidingen - net zoals ook Adam en Eva in het volmaakte paradijs. Dat hoort bij het mens-zijn. God schiep de menselijk natuur gevoelig en kwetsbaar, vatbaar voor verleidingen. Daardoor kan een mens voor keuzen gesteld worden en verantwoordelijkheid dragen (eigen wil).

Die kwetsbaarheid is geen zonde! Van zonde is pas sprake, als je toegeeft aan verleidingen (eerst in je gedachten en daarna in je daden – zoals staat in Jakobus 1:14,15)! Zo was het bij Adam en Eva – zo is het bij ons – zo was het ook bij Jezus. Maar Hij koos steeds voor God en en zondigde niet!

Adam en Eva leefden in een wereld die nog gaaf was – niet door zonden verkleurd en getekend. Jezus kwam eeuwen later. De zonde was toen gangbaar, heersend of 'normaal' geworden in vrijwel de hele wereld (ook bij de Joden). Naar deze bedorven, zondige wereld werd Jezus gezonden.

De uitdrukking, '*Jezus werd zonde gemaakt*' zal betekenen, dat Gods Zoon niet alleen een kwetsbaar mens werd [Kerst], maar daarmee ook ondergedompeld, één gemaakt werd met deze door zonde bezette wereld. Daar moest Hij bij gaan horen om mensen uit die zonde te kunnen halen en ervan te bevrijden! Hij moest gaan wonen daar, waar de macht van zonde en satan heersend zijn. *In deze bedorven, zondige wereld.*

Een vergelijking.

Als een druppel zoet water in een zoute zee gebracht wordt, dan is het duidelijk dat je daarmee die druppel '(tot) zout maakt'. Zo werd Jezus met Kerst één gemaakt met de door zonde verziekte wereld: 'tot zonde gemaakt'. Wat zou er van Jezus over blijven? Maar ... het wonder gebeurde. Niet de druppel werd zout – integendeel – de druppel bleef zoet en maakt zelfs veel zeewater zoet!

Jezus weerstond en overwon alle zonde en alle verleidingen die Hem in de greep wilden krijgen. Hij bleef trouw aan zijn Vader en maakte zich zo als mens de gehoorzaamheid eigen die hoort bij het Koninkrijk (Hebreeën 5:7-10). De hemelse mentaliteit of gezindheid groeide echt in zijn vlees en bloed via de uiterste beproevingen. Hij werd geschoold, zoals God mensen had willen scholen, maar wat met hen zo weinig lukte.

Via die weg van scholing werd Jezus het koningschap waardig en ontving Hij alle macht! En nu mag Hij zijn Geest in ons brengen, waardoor ook wij zonden en verleidingen kunnen weerstaan. Net als Hij! Dát is wat volgelingen van Jezus geloven – dit is de kern van het ware geloof.

De prijs om onze Koning en Verlosser te worden was: in de greep van de zondemachten komen en dan leren trouw en liefdevol te zijn tot het uiterste, ook via de beproevingen van Getsemané en Golgotha, toen de hele wereld Hem veroordeelde, verwierp, vervloekte door Hem te kruisigen!

Jezus overwon 'het zout' en koos ervoor 100% 'zoet' te blijven. 'Dáárom heeft God Hem de hoogste plaats gegeven' (Filippenzen 2:9), omdat God Hem gerust alle macht in hemel en op aarde kon toevertrouwen. Eindelijk een mens die dat echt waardig is (de 2e Adam).

Jezus weerstond de zonde en helpt ons dat nu ook te doen – en te worden als Hij.

Nu kunnen mensen door de geest van die Jezus in zich een worden met Hem en zo nieuwe schepselen worden en zijn [5:17]. Dat is het evangelie waar Paulus het hier steeds over heeft.

Vergeving maakt ons niet werkelijk tot nieuwe schepselen. Hameren op het wonder van vergeving brengt die verandering niet aan. Je kunt alleen één, eensgezind, eenswillend met God worden als Jezus in je komt. Verzoening met God ontstaat door wedergeboorte.

De tekst eindigt dan ook met het doel van de verzoening: '*opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem*'. Het gaat hier niet om een (slechts virtueel) toegerekende rechtvaardigheid (zoals de traditionele leer zegt). Paulus bedoelt, dat wij werkelijk rechtvaardige mensen worden, die heilig leven doordat we 'in Christus leven' (= in eenheid met Hem = Hij in ons). Dit is echte verzoening.

Dit is veel meer dan dat we schuldvrij zijn.

Ten overvloede: Natuurlijk vergeeft God ook de zonden van allen die zich bekeren - dat was en is geen enkel probleem. Vergeving hoort ook bij verzoening, maar de hoofdzaak is dat ons hart eensgezind wordt met God. Dan kan God weer met ons door één deur, om het simpel te zeggen. Dat is verzoend (eensgezind) leven.

Verzoening ontstaat door innerlijke verandering die Jezus al beloofde tijdens zijn leven hier op aarde maar wat Hij echt bewerkt sinds Pinksteren met zijn Geest (zijn bloed, Geest of leven komt dan in onze aderen). Zo eten en drinken we Jezus symbolisch bij het Heilig Avondmaal. Hij, Zijn mentaliteit of gezindheid komt in ons – zo leert dit sacrament. Wil je dat? – is de vraag voor de zelfbeproeving daarbij.

Deze uitleg van 2 Kor 5:21 is volgens mij beter dan de reformatorisch exegese, waarbij men (1) de context niet in rekening brengt en (2) bijbelse woorden forceert door de leer van de verzoening door voldoening er in te pressen.

Ton de Ruiter, december 2016.